

## ***Ciklus kateheza o Dokumentima II. vatikanskog sabora***

### *Dogmatska konstitucija Dei Verbum*

#### *Božja riječ u životu Crkve (Čitanje: 1 Sol 2,13).*

Draga braćo i sestre, dobar dan i dobrodošli!

U današnjoj katehezi zaustavit ćemo se na dubokoj i životnoj vezi između Božje riječi i Crkve, vezi koju izražava koncilski konstitucija *Dei Verbum*, u šestom poglavlju. Crkva je vlastito mjesto Svetog pisma. Po nadahnuću Duha Svetoga, Biblija je rođena iz naroda Božjega i narodu Božjemu je upravljena. U kršćanskoj zajednici ona ima, tako reći, svoje stanište, prebivalište: u životu i vjeri Crkve nalazi prostor u kojem otkriva svoje značenje i očituje svoju snagu.

II. vatikanski sabor podsjeća da je „Crkva uvijek štovala božansko Pismo kao što štuje samo Tijelo Gospodnje, ne prestajući, posebice u svetom bogoslužju, hraniti se kruhom života sa stola kako Božje riječi tako i Kristova tijela i pružati ga vjernicima“. Štoviše, „uz Svetu predaju Crkva ih je uvijek smatrala i smatra pravilom svoga vjerovanja“ (*Dei Verbum*, 21).

Crkva nikada ne prestaje razmatrati vrijednost Svetoga pisma. Nakon Koncila osobito je važan trenutak na tom području predstavljala XIV. redovita opća skupština Biskupske sinode, održana u listopadu 2008. godine, na temu: „Božja riječ u životu i poslanju Crkve“. Papa Benedikt XVI. sabrao je njezine plodove u posinodalnoj apostolskoj pobudnici *Verbum Domini* (30. rujna 2010.), gdje kaže: „Upravo nutarnja povezanost između Riječi i vjere jasno pokazuje da vjerodostojna hermeneutika Svetoga pisma može biti samo ona u crkvenoj vjeri, koja ima u Marijin ‘da’ kao svoj uzor. [...] Izvorno mjesto tumačenja Svetoga pisma jest život Crkve“ (br. 29).

U crkvenoj zajednici Pismo nalazi prostor u kojem ostvaruje svoje vlastito poslanje i dostiže svoj cilj: upoznati Krista i otvoriti put dijalogu s Bogom. „Ne poznavati Pismo znači ne poznavati Krista.“ Ovaj poznati izričaj svetoga Jeronima podsjeća nas na posljednji cilj čitanja i razmatranja Svetoga pisma: upoznati Krista i po njemu ući u odnos s Bogom, odnos koji se može shvatiti kao razgovor, dijalog. Konstitucija *Dei Verbum* upravo nam je tako predstavila Objavu: kao dijalog u kojem Bog govori ljudima kao prijateljima (usp. DV 2). To se zbiva kada Sveto pismo čitamo u nutarnjem stavu molitve: tada nam Bog izlazi ususret i ulazi s nama u razgovor.

Sveto pismo, povjereno Crkvi i od nje čuvano i tumačeno, ima djelatnu ulogu: svojom snagom i djelotvornošću podupire i krijepi kršćansku zajednicu. Svi su vjernici pozvani napajati se na tom izvoru, ponajprije u slavlju Euharistije i ostalih sakramenata. Ljubav prema Svetom pismu i bliskost s njime trebaju voditi one koji vrše službu Riječi: biskupe, prezbitere, đakone i vjeroučitelje. Dragocjen je rad egzegeta i svih koji se bave biblijskim znanostima; a središnje mjesto Pisma nezamjenjivo je za teologiju, koja u Božjoj Riječi nalazi svoj temelj i svoju dušu.

Ono što Crkva žarko želi jest da Božja riječ dopre do svakoga njezina člana i hrani njegov hod vjere. Ali Božja riječ potiče Crkvu i izvan nje same, neprestano je otvarajući poslanju prema svima. Doista, živimo okruženi mnogim riječima, ali koliko je među njima ispraznih! Katkad čujemo i mudre riječi, ali one ne dotiču našu konačnu sudbinu. Božja riječ, naprotiv, odgovara našoj žeđi za smislom, za istinom o našem životu. Ona je jedina riječ uvijek nova: otkrivajući nam Božje otajstvo neiscrpna je i nikada ne prestaje davati svoje bogatstvo.

Predragi, živeći u Crkvi učimo da je Sveto pismo posvema usmjereno na Isusa Krista i iskustveno otkrivamo da je to najdublji razlog njegove vrijednosti i njegove snage. Krist je Očeva živa Riječ, utjelovljeni Božji Logos. Sve Pismo naviješta njegovu Osobu i njegovu spasiteljsku prisutnost, za svakoga od nas i za cijelo čovječanstvo. Otvorimo, stoga, srce i um da primimo taj dar, u školi Marije, Majke Crkve.